

رسول الله صلى الله عليه وسلم همان گونه که سوره ای از قرآن را به ما می آموخت، استخاره در همه ی کارها را نیز به ما آموزش می داد.

از جابر بن عبدالله رضی الله عنهما روایت است که می گوید: رسول الله صلى الله عليه وسلم همان گونه که سوره ای از قرآن را به ما می آموخت، استخاره در همه ی کارها را نیز به ما آموزش می داد. و می فرمود: «إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ، فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْقَرِيبَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَفِدُّكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي - أَوْ قَالَ عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ - فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي - أَوْ قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي» قَالَ: «وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ»: «هنگامی که هریک از شما قصد انجام کاری کرد، دو رکعت نماز نفل بخواند و سپس بگوید: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَفِدُّكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي - أَوْ قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أُمْرِي» یا فرمود: «فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ، فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ» و فرمود: «سپس حاجت خود را بگوید». ترجمه ی دعا: «بار الها، از علم تو طلب خیر می کنم و از قدرت تو توانایی می جویم و از تو خواهان فضل و بخشش بی کرانت هستم. به یقین، تو توانایی و من ناتوانم؛ و تو می دانی و من نمی دانم و تو دانای اسراری. یا الله، اگر این کار را به خیر دین، دنیا و فرجام کار من می دانی، آن را برای من ممکن و آسان بگردان. و اگر آن را برای دین، دنیا و عاقبت کار من زیان بار می دانی، آن را از من دور کن و مرا از انجامش پشیمان بگردان و خیر را هر جا که هست، برایم مقدر بفرما و آنگاه مرا بدان خوشنود کن.»

[صحیح است] [به روایت بخاری]

رسول الله صلى الله عليه وسلم در آموزش دادن کیفیت نماز استخاره به اصحابش، همچون آموزش دادن سوره ای از قرآن به ایشان حریص و پی گیر بود. رسول الله صلى الله عليه وسلم در توضیح و بیان این مهم چنین راهنمایی می کند که انسان دو رکعت نماز نفلی بخواند و بعد از سلام دادن از الله متعال بخواهد که سینه اش را برای بهترین امر بگشاید چراکه الله متعال کیفیت همه ی امور و جزئیات آنها را می داند و بر همه چیز احاطه دارد و این فقط صفت الله متعال می باشد و بس؛ و از الله متعال توان انجام بهترین کار را بخواهد و فضل بزرگ او را خواستار شود؛ چراکه او بر هر امری که اراده اش بدان تعلق گیرد تواناست و انسان ناتوان است و قدرت آن را ندارد. الله متعال همه ی چیزهای کلی و جزئی را می داند اما انسان چیزی جز آنچه الله به او آموخته نمی داند؛ و چیزی از امور غیب بر او پنهان نیست. سپس از پروردگارش بخواهد اگر امری که در شرف تصمیم گیری در مورد آن است - و آن را ذکر نماید - برای او خیر است و نقص و زیان دینی و دنیوی به دنبال ندارد، او را بر انجام آن توان بخشد و برایش میسر گرداند. و اگر نقص و زیان دینی و دنیوی به همراه دارد، او را از آن باز دارد و آن را از وی دور گرداند و خیر و خوبی را هر جا که هست برای او مقدر فرماید و رضایت از قضا و قدر الهی در مورد آن را نصیب او گرداند.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

